

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 8 czerwca 2012 r.

DOLiS/DEC-515/12/35633, 35636

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) art. 12 pkt 2 i art. 22 i art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana R. C., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 marca 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-268/12/20641,20642) umarzającą postępowanie w sprawie przetwarzania jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej z siedzibą w K.,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana R. C., zwanego dalej również Skarżącym na przetwarzanie jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej w K., zwanego dalej Proboszczem Parafii.

Skarżący zarzucił Proboszczowi Parafii, że mimo przyjęcia jego oświadczenia o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego nie zamieścił on o tym fakcie stosownej adnotacji w księdze chrztu. Skarżący wniósł do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, o wydanie decyzji administracyjnej zobowiązującej Proboszcza Parafii do sprostowania jego danych osobowych.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor ustalił, co następuje.

- 1) Skarżący, pismem z dnia [...] lipca 2011 r., skierowanym do Parafii Rzymskokatolickiej w K., złożył oświadczenie cyt.: „(...) z dniem dzisiejszym występuję z Kościoła Katolickiego, tj. wycofuję zgodę na podleganie jego doktrynie (Katechizm) i prawu (Kodeks Prawa Kanonicznego)”.
- 2) Procedurę prawną wystąpienia z Kościoła określa dokument Konferencji Episkopatu Polski z 29 września 2008 r. – „Zasady postępowania w sprawie formalnego wystąpienia z Kościoła”.
- 3) W toku prowadzonego postępowania do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęły wyjaśnienia Proboszcza Parafii, w których wskazał, iż cyt.: „Skarżący w myśl przepisów prawa kanonicznego pozostaje katolikiem, członkiem Kościoła Katolickiego. Został przeze mnie powiadomiony o warunkach i procedurze aktualizacji jego danych osobowych w księdze ochrzczonych w związku z ujawnionym zamiarem wystąpienia z Kościoła Katolickiego. Procedura ta winna być prowadzona w oparciu o wydane przez Konferencję Episkopatu Polski Zasady postępowania w sprawie formalnego wystąpienia z Kościoła (...). Skarżący nie zastosował się do obowiązującej procedury.”

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor wydał decyzję administracyjną z dnia 29 marca 2012 r. (DOLiS/DEC-268/12/20641,20642), mocą której umorzył postępowanie w sprawie.

W ustawowym terminie Pan R. C. wniósł wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W jego uzasadnieniu wskazał, „proszę o aktualną wersję gotowca umorzenia w drugiej instancji. Zapłaciłem 10 złotych za dwa umorzenia po 5 złotych sztuka a na razie dostałem jedno.”

Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym rozstrzygnięciu. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiono bowiem żadnych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do jego zmiany.

W niniejszej sprawie Skarżący przedmiotem swojej skargi uczynił zarzut nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii, a dokładnie zaniechania wykonania ciężącego na nim jako administratorze jego danych osobowych obowiązku uaktualnienia jego danych osobowych. Generalny Inspektor działając na podstawie i w granicach kompetencji przyznanych mu ustawą o ochronie danych osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, iż dane osobowe Skarżącego są przechowywane i przetwarzane przez ww. podmiot na podstawie Kodeksu Prawa Kanonicznego.

Przepis art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwaną dalej także ustawą, stanowi, że w odniesieniu do zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, oraz zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, przetwarzanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego oraz Centralne Biuro Antykorupcyjne, Generalnemu Inspektorowi nie przysługują uprawnienia określone w art. 12 pkt 2, art. 14 pkt 1 i 3 – 5 oraz art. 15 – 18. Artykuł 43 ust. 1 pkt 3 ustawy stanowi zaś, iż z obowiązku rejestracji zbioru danych zwolnieni są administratorzy danych dotyczących osób należących do kościoła lub innego związku wyznaniowego, o uregulowanej sytuacji prawnej, przetwarzanych na potrzeby tego kościoła lub związku wyznaniowego. Generalny Inspektor ma zatem

w stosunku do powyższych instytucji jedynie prawo kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych, natomiast nie ma prawa wydawania wobec nich decyzji administracyjnych ani rozpatrywania skarg w sprawach wykonania przez nie przepisów o ochronie danych osobowych.

Kościół Rzymsko – Katolicki niewątpliwie należy do instytucji o uregulowanej sytuacji prawnej bowiem jest instytucją, której funkcjonowanie zostało unormowane w Konstytucji RP, w umowie międzynarodowej jaką jest Konkordat oraz w ustawach, nad którymi umowa międzynarodowa ma pierwszeństwo.

W szczególności wskazać należy na przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr. 78, poz. 483 ze zm.), która w art. 25 stanowi, iż Kościoły i inne związki wyznaniowe są równouprawnione (art. 25 ust. 1). Władze publiczne w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym (art. 25 ust 2). Stosunki między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego (art. 25 ust. 3). Stosunki między Rzeczpospolitą Polską a Kościołem Katolickim określają umowa międzynarodowa zawarta ze Stolicą Apostolską i ustawy (art. 25 ust. 4). Stosunki między Rzeczpospolitą Polską a innymi kościołami oraz związkami wyznaniowymi określają ustawy uchwalone na podstawie umów zawartych przez Radę Ministrów z ich właściwymi przedstawicielami (art. 25 ust. 5).

Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1989 r. Nr 29, poz. 154 ze zm.) w przepisie art. 2 stanowi natomiast, iż Kościół rządzi się w swych sprawach własnym prawem, swobodnie wykonuje władzę duchowną i jurysdykcyjną oraz zarządza swoimi sprawami. Ustawa niniejsza określa zasady stosunku Państwa do Kościoła, w tym jego sytuację prawną i majątkową (art. 3 ust 1). W sprawach odnoszących się do Kościoła, nie uregulowanych niniejszą ustawą, stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa, o ile nie są sprzeczne z wynikającymi z niej zasadami (art. 3 ust. 2). Analiza powołanych powyżej przepisów prawa wskazuje, iż Kościół Katolicki oraz inne związki wyznaniowe o uregulowanej sytuacji prawnej w zakresie swojej działalności są niezależne i przy wykonywaniu władzy duchowej posługują się swoim wewnętrznym prawem.

W związku z treścią przepisu art. 43 ust. 2 ustawy, w niniejszej sprawie Generalny Inspektor nie może prowadzić postępowania wyjaśniającego ukierunkowanego na wydanie merytorycznej decyzji administracyjnej ani przeprowadzać czynności kontrolnych, z wyłączeniem prawa żądania złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego.

Ponieważ przepis art. 43 pkt 2 ustawy definitywnie pozbawia Generalnego Inspektora uprawnienia merytorycznego rozstrzygnięcia w przedmiocie zbiorów osób należących do kościoła lub innego związku wyznaniowego, a art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, obliguje organ administracji publicznej do załatwienia sprawy przez wydanie decyzji, jedynym możliwym rozstrzygnięciem tej sprawy jest wydanie

decyzji umarzającej postępowanie na podstawie art. 105 § 1 Kpa. Stosownie do postanowień tego przepisu, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).